

fit Udkaft, ikke sagt: Inddelingen af de forskjellige Embeder i de forskjellige Klasser har jeg bragt tilveie ved at anstille Beregninger, og meddeelt os som en Oplysning, paa hvilke Beregninger han har støttet den Klassifikation, han gjorde? Var det steet, saa kunde vi, saaledes som vi gjorde ved den Lov, jeg før nævnte, forhandle, om ikke et eller andet Embede kunde være at flytte op eller ned i en anden Klasse. Vi kom overmaade godt ud af det med Justitsministeren, med den ærede Kultusminister ere vi komne ud af det med Hensyn til mange Ting, som vare vanskelige, hvorfor skulle vi da ikke ogsaa komme ud af det med ham med Hensyn til den foreliggende Sag? Men her staae vi fuldstændig iblinde med Hensyn til, hvad det er, hvorefter der egentlig er Tale. Jeg troer altsaa, at noget Saadant maatte foreligge, førend vi med nogen Mygte eller Sikkerhed kunde dømmen om det, hvorefter der her er Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst gaae over til en Ting, der kan siges at staae i Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg nylig sammenlignede med en Rile. I Lovforslaget hedder det nemlig, at der ved kongelige Anordninger kan beslattes Omflytninger mellem de til et Provsti hørende Kald, hvortil der maatte findes Anledning, efterat der er givet Provsten i Forbindelse med de andre til Provstiet hørende Præster Leilighed til at hyltre sig derom; men hvad vedkommer det Provsten og Præsterne i Provstiet, da det, som Alle vittlerligt, slet ikke er de nævnte Provster og Præster, paa hvilke denne Lov kan finde Anvendelse? Vi tillægge dem en Magt ved at staae fast i Loven, at de skulle høres; lad enhver Kultusminister, om han vil, høre dem som enhver Anden, han vil høre, men lad os dog ikke i Loven give Provster og Præster den Ret, at en saadan Ordning ikke kan foregaae, uden at de have hyltret sig derover. Er det staaet fast, ville de kunne sige: Der kunne I selv see, at I ikke kunne gaae hen og gjøre det, uden at I først have hørt os. En lignende Bestemmelse findes i § 3, idet det hedder, at en vis Ordning kan indtræde „efterat der er givet Landemoderne Leilighed

til at hyltre sig“. Landemoderne! Landemoderne have, saavidt jeg kender dem, ved alle Leiligheder viist, at de i de Sager, der forelægges dem, gaae en Veie, der er aldeles modsat den, Rigsdagen gaaer. At give dem en saadan lovbestemt Ret til, at man ikke skulde kunne foretage en vis Ordning, uden at man først havde hørt dem, kan jeg paa ingen Maade gaae ind paa, og jeg tilstaaer, det har overrasket mig overordentligt, at den ærede Kultusminister har kunnet foreslaae en saadan Bestemmelse, naar man seer, hvorledes han ellers dømmen om Stiftsøvrigheder og andre saadanne Ting, og netop derved er jeg bleven bestyrket i min Tro paa, at der paa Bunden hos ham ligger den Tante: Naar Rilen først tager rigtigt fat, skal jeg drive videre paa; men jeg haaber, at Folkethinget ikke vil tillægge disse geistlige Korporationer en saadan Ret, som her er foreslaaet. — Jeg maa dernæst bemærke, at den ærede Minister har forbeholdt, ikke sig selv, men Kultusministeriet en altsfor stor Myndighed, et altsfor vidt Omraade, hvor han frit kan bevæge sig. Herved sigler jeg saavel til det, jeg før nævnte, da jeg talte om Provster og Præster, nemlig en Myndighed til Omflytninger mellem de til et Provsti hørende Kald, til Bestemmelserne angaaende Boligen osv. i Naadensaaret, som navnlig til den Myndighed, som forbeholdes efter §§ 7 og 9. De deri indeholdte Bestemmelser forekomme mig at gaae langt ud over den Grændse, indenfor hvilken der er nogen Nødvendighed for at give Ministeren Myndighed, og det forekommer mig, at der i det Hele fra Administrationens Side vises en Tendens til at ville gribe om sig, til at ville drage under sit Omraade og sin Bestemmelse ved kongelig Anordning og andet Saadant Meget af det, som idetmindste flere Udenforstaaende mene er Noget, der maa ligge under Lovgivningsmagten; men jo mere man seer, at en saadan Tendens hyltrer sig, desto forsigtigere maa man være med ved Lovbestemmelserne at give den Styrke ved at udstrække denne Myndighed vidt, og det vilde, som sagt, være at udstrække den altsfor vidt, om man gik ind paa de her foreslaaede Bestemmelser.